

Els Messelis

56 jaar

Gerontoloog & schrijfster

‘Ook al vertoeven we allemaal ontzettend graag in de natuur: het klimaatverhaal is voor velen niet sexy en de ver van mijn bedshow... Dit was het tot op zekere hoogte ook voor mij. Tot ik plusoma werd en tot ik me recent realiseerde dat ik aan de 4° generatie toe ben waar ik cursus Voorbereiding op Pensioen aan geef... Allemaal mensen met wensen en dromen... Dit doet teruggrijpen naar mijn eigen leven, naar mijn eigen wensen en dromen... Naar de goesting om nog een van mijn wensen en dromen waar te maken: er daadwerkelijk mee voor zorgen dat de generaties na mij een leefbaar leven kunnen leven en anderen motiveren om dit ook te doen. Zo ben ik ertoe gekomen om lid te worden van Grootouders voor het Klimaat. Als Baobab lid heb ik er zomaar gratis het ABC van het klimaat bijgekregen. Het heeft zo zijn voordelen 55-plusser te zijn... Ik heb nu ook het Manifest ondertekend. Veel zin dus om ook mijn steentje bij te dragen aan deze onafhankelijke en breed gedragen burgerbeweging. Daarom zeg ik als eerste Gerontoloog in het rijtje, heel graag en volmondig JA op het verzoek om ambassadeur te worden.’

Waarom ik wil ingaan op het verzoek om ambassadeur te worden voor Grootouders voor Het Klimaat?

Als 56 jarige vrouw heb ik altijd geprobeerd om te leven volgens twee belangrijke principes.

1. ‘LAAT 1000 BLOEMEN BLOEIEN’: dit is een prachtige interdisciplinaire (geront)agische visie van waaruit ik dagelijks met passie probeer te leven en te werken. Het is zo fijn om andere mensen te ondersteunen en te inspireren waardoor ze zelf groeien en bloeien. Door zelf te bewegen, ga je anderen ook in beweging brengen. Letterlijk en figuurlijk.
2. ‘BEHANDEL MIJ GELIJKWAARDIG, MET RESPECT EN ZONDER SCHADE TOE TE BRENGEN, DAN ZAL IK JOU OOK ZO BEJEGENEN’: gelijkwaardigheid en respect voor elkaar, zonder elkaar schade toe te brengen: dat is heel belangrijk voor mij.

Deze twee principes wil ik nog meer doortrekken naar mijn verbondenheid met en liefde voor de natuur. Als 56 jarige vrouw probeer ik elke dag met vallen en opstaan de zinloosheid van het bestaan zinvol en betekenisvol in te vullen. Ook al heb ik al een dozijn boeken over ouder worden geschreven: ik besef dat ze op een dag niet meer zullen gelezen worden. Alles is relatief en alles gaat voorbij. Zo ook mijn leven.

Dit kunnen we echter niet zeggen over onze planeet Aarde. Ze is te waardevol om als relatief beschouwd te worden.

Zoek je mij in mijn vrije tijd en vind je me niet? Dan kan je mij ongetwijfeld in de vrije natuur en vooral aan zee vinden. Als levenscoach trek ik ook steeds vaker met individuele oudere volwassenen de natuur in. Zo krijgt hun levensverhaal een nieuw ‘elan’ en wordt er meer lucht en ruimte gegeven aan hun pijn en verdriet. Op safari door het leven na pensioen: in de natuur kan dit ten volle tot ontplooiing komen.

Ik stel vast dat het in onze geïndividualiseerde samenleving vaak gaat over het YOLO principe en FOMO: ‘You Only Live Once’ and ‘Fear of Missing Out’. We zijn daarnaast op zoek naar beleving en naar verbinding met onszelf en ons naasten. Dit is mooi en interessant maar mag het iets meer zijn? We maken immers allemaal deel uit van moeder aarde. Er zijn vele andere wezens die hier ook hun

thuis hebben en die dat in goede omstandigheden willen doen. Bovendien, indien we zorgzaam met onze planeet omspringen dan kunnen de volgende generaties na ons ook een comfortabel en klimaatvriendelijk leven leiden. Waarom zouden wij dit dan ook niet de volgende generaties gunnen en dit wereldwijd? En laat ons eerlijk zijn: is het niet 5 na 12 ipv 5 voor 12?

Daarom ben ik uitermate gecharmeerd door de burgerbeweging Grootouders voor het Klimaat omdat het een onafhankelijke en breed gedragen beweging is waar bewustwording, sensibilisering en actie geen taboe zijn.

Mijn bijdrage zal er een zijn van positiviteit, van een bijdrage met een open vizier. Ik doe niet aan doemdenken, aan cynische uitspraken en frustraties. Dat leidt tot negatieve energie en er is al zoveel negativiteit in het leven. Ik wil er vooral een positief verhaal van maken en op een positieve manier mijn bijdrage leveren. Ja, ik ben als mens ook gesteld op mijn autonomie en mijn zelfbeschikkingsrecht, op mijn vrijheid maar het is een vrijheid in verbondenheid. Verbondenheid, connectiveness: het mooiste wat er bestaat. Zo creëren we solidariteit en een warme samenleving.

Hoe wil ik nog mijn steentje bijdragen?

Als Gerontoloog

In mijn cursussen Voorbereiding op Pensioen ondervind ik dat heel veel oudere volwassenen uitkijken naar hun pensioen om 'herwonnen vrijheid' en 'me time' te hebben. Velen hebben nood aan 'beleving' en 'zijn op zoek naar verbinding met zichzelf en hun naasten'. Ik heb daar tot op zekere hoogte heel veel respect voor. Het interesseert me om naar hen te luisteren, vleugels te geven aan hun buikgevoelens, ruimte te geven aan wat hen bezighoudt, aandacht te schenken aan weerstanden om zich opnieuw maatschappelijk te engageren: zo ben ik ten voeten uit. Ik wil hen ook, nog meer dan vroeger, vriendelijk uitnodigen om verbinding en solidariteit vanuit een breder perspectief te zien, zoals ook in mijn boek 60 met een plus beschreven. Ik wil hen enthousiasmeren om ook nog op een andere manier maatschappelijk actief te zijn, om mee maatschappelijk engagement te ontwikkelen voor een leefbare toekomst voor de generaties na ons. Ik ben en blijf als gerontoloog (VUB adept) ook een maatschappelijk werker (IPSOC adept) in hart en nieren. Inzetten voor het klimaat mag echter niet ten koste zijn van de meest kwetsbare mensen in onze samenleving. Daar is een evenwicht en balans nodig.

Ik geloof verder heel sterk in intra- en intergenerationele contacten en solidariteit, in intergenerationele praattafels. Er kan enorm veel vreugde en energie ontstaan als we samenwerken tussen jonge senioren en oudere senioren maar ook tussen jong en oud. Dit merk ik in mijn werk als zelfstandig gerontoloog als in mijn werk aan de University College Odisee. Vele mensen hebben geen kinderen of kleinkinderen. Dit hoeft echter geen belemmering te zijn om lid te worden van grootouders voor het klimaat. Door mijn super divers patchworkgezin heb ik zelf vastgesteld dat mijn hart en liefde groot kan zijn voor kinderen en kleinkinderen die geen bloedband hebben ook al beschouw ik in mijn zonen als de fundamentele kern van wie ik ben. De verbinding over de generaties heen kan zo mooi zijn, ook al heb je geen eigen kinderen of kleinkinderen.

Als (plus)oma

Ik sta dan wel niet bekend als de plusoma van de verse kroketjes en ook niet als de plusoma van de te herstellen kapotte sokken. Tot voor corona stond ik vooral bekend als de 'plusoma van de gezelligheid en de aperitiefjes'. Nu ga ik naar verluidt door het leven als 'de coole en hippe oma die leuke kleren en jeansjasjes van de ecoshop draagt'. Maar alles kan beter :-). Ik wil vooral ook een oma zijn die bepaalde waarden en normen wil meegeven aan de generaties na mij. Ik behoor dan wel

tot de X-generatie, (NIX) of beter gekend als 'De Verloren Generatie'. Ik voel me niet Nix of verloren. Maar ik wil dit niet doen op een moraliserende manier waar ik met het vingertje wijs. We zijn allemaal mensen die vallen en opstaan. Ik wil vooral bijdragen op een hippe en coole manier. En het kan hip en cool zijn om samen het strand te ruimen, om samen na te gaan hoe we acties kunnen ondersteunen om het plastic uit te oceaant te bannen, om samen een boek te schrijven over hoe we nog beter zorg kunnen dragen voor deze planeet, hoe we samen te voet naar de winkel kunnen gaan ipv de wagen te nemen, hoe we samen leuke fietstochten in de nabije buurt kunnen maken ipv naar de andere kant van de wereld met het vliegtuig te reizen, hoe we samen van restjes stof hippe kleren kunnen maken. Een van mijn kleindochters heeft niet voor niets beslist om haar coole T-shirt 'There is no planet B' voor altijd in haar kamer te hangen. De rest volgt.

Ook mijn levenspartner is nu bezig met projecten rond Sustainability. Ik word er helemaal gelukkig van.

Zo ook met dit ambassadeurschap.

Oprechte dank.

Els Messelis